

BIBLICKÉ ÚKOLY

II. čtvrtletí

1961

NAUČENÍ PRO DNEŠEK
Z DOBY EZDRÁŠOVY
A NEHEMIÁŠOVY

NAUČENÍ Z DOBY EZDRÁŠOVY A NEHEMIÁŠOVY

Doba Ezdrášova a Nehemiášova neznamená toliko období zahrnující život těchto dvou mužů, nýbrž také historii, která je vyličená v knihách nesoucích jejich jméno. Toto období začíná návratem Židů ze zajetí babylónského a vydáním dekretu Cyrova okolo r. 537 př. Kr. a sahá až do sklonku vlády Nehemiášovy do r. 407 př. Kr. Ezdrášova činnost začala v roce 457 př. Kr. a Nehemiášova kolem r. 444 př. Kr.

Tyto dvě knihy, Ezdrášova a Nehemiášova, tvořily původně v hebrejském rukopisu jediný svazek. S prvním rozdělením těchto knih se poprvé setkáváme v Septuagintě, odkud pak přešlo i do pozdější Vulgáty. V polovině patnáctého století nacházíme toto rozdělení již i v hebrejském rukopise a od té doby je takto přinášeji všechna hebrejská tištěná vydání. Z těchto vydání se pak přeneslo i do našich nynějších vydání. Ezdráš je pokládán za autora obou knih.

Proroci Aggeus a Zachariáš působili v počátcích správy Ezdráše a Nehemiáše a jejich spisy skýtají mnohá naučení z oněch pohnutých dob.

Taková byla doba, ve které Pán zachoval ostatky svého lidu, rozptýleného v cizině. Ale Izrael nepřijal Boží naučení a nesplnil úkol, pro který jej Pán vyvedl z Babylóna. Bůh proto dnes shromažďuje duchovní ostatky ze všech národů, pokolení a jazyků. První ostatkové nesplnili úkol, pro který je Bůh shromáždil. Proto se budeme učit poznávat příčinu jejich pochybení, abychom se vyhnuli opakování jejich chyb. Neboť „všecko, co bylo kdysi napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom zůstali trpěliví, povzbuzovali se z Pisem a odtud měli naději“. (Řim. 15, 4.)

Účel zajetí lidu izraelského

Zlatý verš: Řím. 15, 4.

Úvod: Abychom plně pochopili význam doby Ezdrášovy a Nehemiášovy, je nezbytné správně porozumět historickému pozadí oné doby. Bůh povolal izraelity, aby byli ve světě jeho představiteli, aby rozšířili známost pravého Boha mezi všemi národy. Tento cíl však zanedbali a nesplnili. Pán je zato trestal babylónským zajetím. Avšak Bůh je neopustil ani v zajetí. On sledoval své milostivé cíle i v jejich ponížení. Zaslíbil jim, že je přivede zpět do vlastní země a dá jim novou příležitost ke splnění uloženého úkolu: být světlem pohanům.

BOŽÍ PŮVODNÍ PLÁN S IZRAELEM

1. Proč nám byly zachovány dějiny Izraele? Řím. 15, 4. 1. Kor 10, 11.

„Byl mi ukázán starý Izrael. Měli veliké světlo a neobyčejné přednosti; avšak oni nežili podle toho světla a nevážili si oněch předností. Jejich světlo se stalo tmou. Chodili po cestách svých, místo aby následovali vedení Božího. Dějiny lidu izraelského byly napsány pro věřící, kteří žijí v posledních dnech, aby neupadli do téhož příkladu nevěry.“ EGW

2. Jaký byl původní plán Boží s Izraelem?
2. Mojž 19, 5. 6.

Skrze židovský národ obmyslel Bůh udělit hojné požehnání všem ostatním národům. Bůh ve

svém milosrdenství pohanské národy nezamítl. Chtěl jim dát možnost, aby jej poznaly. Chtěl, aby skrze zásady zjevené lidu izraelskému byl v lidstvu znovuzřízen mravní obraz Boží.

3. Co učinil Izrael i Juda, místo aby splnili Boží úmysl? 2. Král. 17, 7—12. v. 14—18. v. Iz. 1, 1—4.

„Izrael nesplnil plán Boží. Zapomněli na Boha, zapomněli i na své poslání ve světě. Požehnání, která přijímali, nepřinášela užitek světu. Všechny výhody používali k vlastnímu oslavení. Oloupili Boha o službu, kterou od nich požadoval a loupili i své bližní o správné náboženské vedení a dobrý příklad. Neopakuje se totéž i v naší generaci? Mnozí v našich dnech si ponechávají pro sebe to, co jim Pán svěřil pro spásu nezachráněného a dosud nevarovaného světa.“ EGW

ZAJETÍ — POSLEDNÍ MOŽNOST

4. Jak cítil Bůh se svým lidem i přesto, že odpadnul? Oz. 11, 8. Ez. 33, 11.

„Kdyby byl Izrael dbal poselství proroků, byl by si ušetřil ponížení, jež následovalo. Jelikož Izraelité setrvali v odvrácení od Božího zákona, byl Bůh nucen poslat je do zajetí. ‚Vyhlazen bude lid můj pro neumění, znělo jeho poselství skrze Ozeášu. ‚Poněvadž jsi ty pohrdl uměním, pohrdnu i já tebou, že jsi zapomněl na zákon Boha svého.‘“ EGW

5. Jaký byl Boží poměr k jeho lidu přes zdánlivou přísnost a tvrdost? Jer. 29, 11—13.

Bůh dopouští zkoušky utrpení na svůj lid, aby ho obohatil statečností, aby byl i pro jiné zdro-

jem síly. Právě ony zkoušky, které na nás nejvíce doléhají a budí zdání, jakoby nás Bůh opustil, mají nás vésti blíže ke Kristu, abychom všechna břemena složili u jeho nohou a získali pokoj.

ÚČEL ZAJETÍ IZRAELE

**6. Jaký účel sledoval Bůh se zajetím Izraelitů?
Jer. 30, 11.**

„Bůh domlouval Judovi, aby ho nehněvali, ale oni neuposlechli. Nakonec byl proti nim vyřknut rozsudek. Měli být odvedeni jako zajatci do Babylonu. Kaldejští se měli stát nástrojem, kterým by Bůh trestal svůj neposlušný lid. Utrpení Judských bylo úměrné světlu, jež jim bylo dáno a výstrahám, kterými pohrdli. Pán dlouho odkládal své soudy, ale nyní je navštívil svou nelibostí, jakožto posledním pokusem odvrátit je od zlé cesty.“ EGW

7. Jakého ducha nebo jaké smýšlení mělo vyvolat utrpení Izraele? Jer. 31, 18. 19.

„Efraim“ znamená v proroctví velmi často deset kmenů, které po rozdělení tvořilo severní království Izraele.

8. Čím bývá obhájeno posláni Božích proroků v kritických dobách? Ez. 33, 33; Mojž. 18, 21. 22.

9. Jaká měla být duchovní zkušenost těch, kteří se navrátili ze zajetí? Ez. 36, 24—31.

Při obrácení člověka se plní Boží zaslíbení u Ez. 36, 26. Změna lidských srdcí a povah je divem, který zjevuje věčného Spasitele. Ustálený život v Ježíši Kristu je veliký zázrak.

10. Jaký cíl sledoval Bůh s národy, u nichž byl Izrael v zajetí? Jer. 12, 14—17.

Bůh rozptýlil svůj lid mezi národy. V utrpení činili mnozí pokání ze svých přestoupení a hledali Pána. I když byli rozptýleni v pohanských zemích, šířili známost o pravém Bohu. Bůh přivedl své služebníky, Daniele, Nehemiáše a Ezdráše před vladaře a krále, aby tito modláři měli možnost přijmout světlo. Co nevykonal národ izraelský ve své zemi v době klidu, to musel vykonat v zajetí za velikých zkoušek a těžkostí.

11. Jak bylo vyvýšeno jméno Boží mezi pohany od zajatců judských? Dan. 2, 47; 3, 28. 29; 6, 25—27.

Babylónskému národu se dostalo známosti o království Božím, které má být zřízeno a ostož proti veškeré moci ďáblově. Daniel a jeho druhové Ezdráš a Nehemiáš a mnoho jiných vydali svědectví o Bohu ve svém zajetí. Pán je rozptýlil mezi království země, aby jejich světlo svítilo jasně uprostřed tmy pohanství a modlářství.

12. Co bylo nejsmutnějším zjevem v zajetí? Ez. 36, 19. 26.

„Izraelští nesprávně představovali Boha okolním národům. Jejich náboženský život přinášel zkázu místo spasení.“ EGW

13. Jak zneuctívají mnozí věřící jméno Boží i dnes? Jak. 2, 7. Řm. 2, 23. 24.

„Bůh tě uznal za své dítě. Pros jej, abys nečinil hanby jeho jménu. Bůh tě posílá na svět jako svého náměstka. Proto v každém jednání svého života máš zjevovat, že patříš jemu, že máš jeho povahu. A to můžeš učinit jedině přijetím milosti a spravedlnosti Kristovy.“ EGW

Vyslobodenie zo zajatia

Základný verš: Jer 51, 6.

Úvod: Keď Cýrus dovolil Židom vrátiť sa do vlasti, určitý počet sa ich vrátil, ale väčšina sa rozhodla zostať v Babylone. Medzi tými, čo sa vrátili, boli mnohí, čo nechceli žiť podľa Božieho plánu. Zajatie ich nezmenilo k dobrému. Boh však i tak spolupracoval so svojím ľudom.

DEKRÉT

1. Čo urobil perský kráľ Cýrus v prvom roku svojej vlády? Ezdr. 1, 1.

Keď Cýrus ovládol Babylon, zoznámil sa s Danielom, ktorý bol už v dosť vysokom veku. Dozvedel sa, že bol dobrým radcom veľkého Nabuchodonozora a preto si vážil jeho rady. Od Daniela sa tiež nepochybne dozvedel o prorocte, podľa ktorého sa Židia mali vrátiť späť do zaslúbenej zeme a vystaviť nový chrám. Preto tiež dovolil obnoviť ich samostatnosť.

2. Čo hovorí Izaiáš o Cýrovi? Iz 44, 28; 45, 13.

Keď perské vojsko vniklo do Babylona, proroctvo sa doslova splnilo. Pre Židov to bol dostatočný dôkaz, že ich podmaniteľ je premožený. Malo im to byť neklamným znamením, že ich Boh neopustil.

3. Čo obsahoval Cýrov dekrét? Ezdr. 1, 3.

4. Od koho dostal Cýrus príkaz, aby vystavil jeruzalemský chrám? V. 2.

„Pán pôsobil na Cýra ako na svoj nástroj, aby poznal proroctvá, ktoré hovoria o ňom, a aby izraelskému ľudu doprial slobodu.“ — EGW

5. Čo mali urobiť v Babylone pozostali Židia pre tých, čo sa vracali do Jeruzaléma? V. 4. 6.

PROROCKÉ POZADIE DEKRÉTU

6. Ktoré proroctvo sa splnilo vydaním Cýrovho výnosu? Jer 25, 11. 12; 29, 10.

Pretože babylonské zajatie začalo r. 605 pr. Kr. (Dan 1, 1), malo 70 rokov podľa proroka Jeremiáša končiť r. 536. Ak Cýrov výnos vyšiel v lete alebo na jeseň r. 357, — a Židia sa pravdepodobne vracali do vlasti na jer nasledujúceho roku 536. — Jeremiášovo proroctvo sa splnilo.

7. Kto skúmal Jeremiášovo proroctvo krátko pred vydaním dekrétu? Dan 9, 1. 2.

„Daniel a jeho spoločníci často premýšľali o proroctvách, ktoré poukazovali na Boží úmysel s Izraelom. Naplnený veľkým zármutkom nad týmto ľuďom, uvažoval Daniel znovu o Jeremiášovom proroctve. Bolo tak jasné, že skrze toto proroctvo pochopil počet rokov, o ktorých sa stalo slovo Hospodinovo k prorokovi Jeremiášovi, že sa za ne vyplnia spustošenia Jeruzalema, za sedemdesiat rokov.“ — EGW

8. Ako sa snažil Daniel odstrániť každú prekážku kvôli rýchlemu splneniu Božieho zaslúbenia? Dan 9, 4—6, 20.

„Vierou sa Daniel pridržal pravého slova proročského a prosil Pána o jeho rýchle splnenie.

Cele sa počítal k tým, čo odpadli od Boha a ich hriechy vyznával ako svoje vlastné." — EGW

VÝZVA OPUSTIŤ BABYLON

9. Čo predpovedal prorok Izaiáš o páde Babylona? Iz 21, 9.
10. Aké posolstvo o konečnom páde Babylona napísal pre ľud Boží prorok Jeremiáš? Jer 51, 6. 8.
11. Koľkí poslúchli výzvu Cýrovho výnosu? Ezdr 1, 5; 2, 64, 65.

Vrátila sa pomerná menšina zajatcov. Dokonca aj mnohí z rodu Júdovho a Benjaminovho rozhodli sa zostať v Babylone. Mnohí z nich sa dopracovali cti a majetku, ako o tom svedčia aj klinopisy, a preto neboli ochotní vzdať sa toho, čo ťažkou prácou nadobudli a vymeniť to za neistú budúcnosť v spustošenom Judsku.

3. ÚKOL — 15. DUBNA 1961

Obnovení obětního systému

Zlatý verš: Ezdr. 3, 11.

Úvod: Cestu dlouhou skoro 1500 km z Babylóna do Jeruzaléma prošli šťastně. Vypravili se pravděpodobně někdy na jaře r. 536 př. Kr. a došli do Jeruzaléma v létě téhož roku. Zajatci, kteří se vrátili, začali odvážně zřizovat nové domovy.

Když se přiblížil sedmý měsíc, shromáždili se v Jeruzalémě.

PŘÍCHOD DO JERUZALÉMA

1. Kdo se stal občanským i náboženským vůdcem navracených zajatců? Ezdr. 3, 2a. Agg. 1, 14.

Aggeus 1,1 mluví o Zorobábelovi, pravnuku krále Joachima, jako o vladaři judském. Cyrus ustanovil potomka bývalého krále judského, aby vládl ve jménu krále perského. Cyrus předpokládal, že se toto ustanovení bude Židům líbit. Přirozeně, že ochotněji sloužili vlastnímu knížeti než cizinci.

„Jesua“ je aramejský tvar pro hebrejské jméno Jozue. Tento Jesua byl duchovním vůdcem navracených zajatců. Byl přímým potomkem Áronovým po svém otci Jozadakovi, veleknězi v době Nabuchodonozorova vpádu do Jeruzaléma: 1. Par. 6, 3—15. Ezdr. 3, 2. Jesua se pravděpodobně narodil v exilu, jelikož se dožil dokončení chrámu za dvacet let po návratu do Jeruzaléma.

Tak se stali dva členové starých židovských rodů vůdci národa. Potomek bývalého vládnoucího rodu byl ustanoven politickým vůdcem a druhý, syn předexilního velekněze, byl duchovní hlavou.

2. Co bylo prvním činem některých židovských knížat po návratu do Jeruzaléma? Ezdr. 2, 68, 69.

Když přišli na místo bývalého chrámu, pořádali členové výpravy děkovné služby, při nichž obětovali dary. Duch štědrosti se zmocnil lidu podobně jako kdysi při stavbě stánku u Sinaje. (2. Mojž. 36, 5—7.)

OPĚTOVNĚ USTANOVENÍ OBĚTÍ A SLAVNOSTÍ

3. Co učinili Izraelité, když nadešel sedmý měsíc? Ezdr. 3, 1.

Krátce po svém návratu do Palestiny, pravděpodobně v létě 536 př. Kr., shromáždili se Židé v Jeruzalémě, aby slavnostně zahájili službu chrámovou. Toto shromáždění se konalo koncem šestého měsíce, jak ukazuje srovnání verše 1. s v. 6. Sedmý měsíc (tišri) byl z celého židovského náboženského roku nejsvětější měsíc. První den tohoto měsíce byl Nový rok občanského kalendáře. Měsíc začínal troubením a svatým shromážděním. Za deset dní nastal slavnostní den smíření (3. Mojž. 23, 24, 27), po kterém následovala slavnost stánků (3. Mojž. 23, 34—36).

4. Co bylo prvním krokem ve znovuzřízení posvátných služeb? Ezdr. 3, 2b.

5. Které oběti měly být přineseny nejprve? Ezdr. 3, 3.

Nejdůležitější obřadné služby stánku a později chrámu tvořily denní oběti zápalné. Každé ráno a každý večer byl na oltáři spálen jednoroční beránek, čímž byla znázorňována neustálá závislost národa na usmiřující krvi Kristově.

6. Kterou slavnost slavili? Ezdr. 3, 4.

Podobně jako velikonoce i slavnost stánků byla vzpomínková slavnost. Na památku na své putování po poušti měl lid opustit své domy a bydlet ve stanech, které byly udělány z větví stromů.

7. Které oběti byly přineseny při této příležitosti? Ezdr. 3, 5, 6.

„Postavení oltáře, na němž byly přinášeny denní oběti, posílilo věrné ostatky. Z celého srdce činili nutně přípravy k vybudování chrámu a jejich práce stále vzrůstala.“ EGW

ZAHÁJENÍ STAVBY

8. Jaké kroky učinili Židé, aby stavba chrámu mohla pokračovat? Ezdr. 3, 7—9.

„Dělníci, zaměstnaní přípravami stavebního materiálu, našli v rozvalinách některé z obrovských kamenů z chrámu Šalomounova. Ty byly připraveny ku použití a opatřeno ještě mnoho nového staviva. Přípravné práce skončily, takže bylo možno položit základní kámen.“ EGW

9. Který obřad doprovázel kladení základního kamene? v. 10. 11. a.

10. Jak si počínal lid? v. 11b.

„Není třeba zdůrazňovat, že tato chvála a vděčnost byly zcela na místě. Pán dává svým služebníkům slova, která by měli mluvit a touto vděčností by se měli vyznačovat všichni; neboť všichni viděli, že založen byl dům Hospodinův.“ EGW

11. Jaké smíšené pocity se projevily při těch, kteří viděli dřívější chrám? v. 12.

Bůh působil na srdce Cyrovo, aby pomohl Židům při znovuvybudování chrámu a to je mělo nadchnout k projevu neobyčejné vděčnosti. Někteří však nepoznali zjevnou Boží pomoc. Místo radosti byli nespokojení a malomyslní.

12. Co bylo následkem jejich nemoudrého počínání? v. 13.

„Reptání a nařikání a nevhodné srovnávání působilo zhoubně na mysl mnohých a oslabovalo ruce dělníků. Dělníci se tázali, zda mají pokračovat ve stavbě, která byla zpočátku velmi příznivě posuzována, a nyní byla příčinou nařikání. Ti, kteří nařikali, neuvážili tíhu svých slov, která vyzněla jako nesouhlas a zklamání. Neuvážili, jak velice oddálili dokončení chrámu.“ EGW

13. Čím by neměl dělník Boží nikdy pohrdat?
Zach. 4, 10.

„Svět má ve zvyku konat všechno s nádherou a velkolepě. Boží způsob však je začínat s málem, ale končit vítězstvím pravdy a spravedlnosti.“ EGW

4. ÚKOL — 22. DUBNA 1961

Překážky při výstavbě chrámu

Zlatý verš: Agg. 1, 7.

Úvod: Položení základů chrámu vyvolalo rozhodný odpor nepřátel. Nepřátelé Židů chtěli dosáhnout zastavení výstavby. (Ezdr. 4, 5) Pán však zasáhl ve prospěch svého lidu a zmařil usilování nepřátel. Avšak po tak slibném začátku výstavba druhého chrámu se zpomalovala, až konečně úplně přestala pro stálý odpor ze strany Samaritánů. (Viz Ezdr. 4, 1—5.) Zmalomyslněli Židé se dali do obdělávání vlastní půdy a vlastních domů. Jak málo si uvědomovali ti, kteří při kladení základního kamene pro druhý chrám

nařikali, jak dalekosáhlý bude jejich zmalomyslnující vliv na všechny, kteří usilovali o znovuvybudování domu Božího!

ŽÁDOST SAMARITÁNŮ

1. S jakou žádostí přišli odpůrci Židů, když se dověděli o znovuvýstavbě chrámu? Ezdr. 4, 1. 2.

„Toliko malý počet se rozhodl vrátit se z Babelóna; a nyní, když začali dílo, které se zdálo nad jejich síly, nejbližší sousedé přicházejí a nabízejí jim pomoc. Samaritáni se odvolávali na uctívání pravého Boha a projevíli přání, mít podíl na přednostech a požehnáních spojených se službou chrámovou.“ EGW

2. Kdo byli tito odpůrci? Ezdr. 4, 2b. 2. Král. 17, 24—29.

„Poblíž izraelitů, kteří se usadili, aby znovu budovali chrám, sídlili Samaritáni. Byli to míšenci, kteří vznikli z pohanských asyrských osadníků s ostatky desíti pokolení, jež byly v Samaří a Galilei. V pozdějších letech Samaritáni tvrdili, že ctí pravého Boha, ale srdcem zůstali modláři. Je pravda, že na své bůžky hleděli jako na připomínku živého Boha, vládce Všemohíra, přece však byli nakloněni k uctívání rytin.“ EGW

3. Co odpověděli Židé na žádost Samaritánů? Ezdr. 4, 3.

„Neučiníš s nimi smlouvy,“ pravil Bůh. Ti, kteří se nedávno odevzdali Bohu při oltáři postaveném na sutinách chrámu, si uvědomili, že hranice mezi jeho lidem a světem má být vždy zřetelná a jasná. Proto odepřeli spojití se s těmi, kteří znali poža-

davky zákona Božího, ale neřídili se jeho příkazem. Lid Boží má až do skonání světa dbát zásad daných lidu izraelskému. Pravý úspěch závisí na trvalém společenství s Bohem.

ZDRŽENÍ VÝSTAVBY

4. Co učinili tito nepřátelé, když jim byla odeprána účast na výstavbě? v. 4—6.
5. Jaký byl obsah dopisu, který napsali králi Artaxerxovi? v. 7—16.
6. Co odpověděl král? v. 17—22.
7. Co učinili nepřátelé Židů, když obdrželi dopis od krále? Jak dlouho byla stavba přerušena? v. 23. 24.

„Odpor nepřátel byl mocný a rozhodný, takže Židé pozbyvali mysl. Někteří nemohli zapomenout na příhodu při kladení základního kamene, kdy mnozí projevíli nedostatek důvěry v toto dílo. A když Samaritáni byli stále drzejší, mnozí Židé pochybovali o tom, zda skutečně přišla doba ke stavbě chrámu. Tyto pocity se brzo rozšířily. Mnozí z dělníků zmalomyslněli a zemdleli. Vrátili se do svých domovů ke svému dřívějšímu zaměstnání.“ EGW

POVZBUZENÍ SKRZE PROROKY

8. Které proroky vzbudil Pán za vlády krále Daria, aby povzbudil Židy? Ezdr. 5, 1. Agg. 1, 1. Zach. 1, 1.

Prorok Aggeus a Zachariáš povstali, aby promluvili v těchto nesnázích. Ráznými svědectvími

ukazovali tito proroci na příčiny těžkostí. Prohlašovali, že kdyby byli Izraelští ctili Boha a prokazovali mu náležitou čest stavbou chrámu, byla by s nimi Boží přítomnost a požehnání.

9. K jakému závěru došel lid pro stálé protiventství? Agg. 1, 2.

Jak často ti, kteří se rozhodnou jít vlastní cestou, vymýšlejí si důvtipné výmluvy, aby se ospravedlnili. Proto izraelité omlouvají přerušení stavby překážkami, které jim kladli nepřátelé. Tyto překážky pokládali za znamení, že není vhodný čas k výstavbě chrámu. Dokonce prohlašovali, že Pán nastrojil těžkosti, aby pokáral jejich horlivý spěch. Proto mluví Bůh skrze poselství prorokovo „lid tento“ a nikoli „lid můj“.

10. Co činil lid, místo aby stavěl dům Hospodínův? v. 3. 4.

„Izraelité neměli žádnou omluvu pro opuštění stavby. Právě v době, kdy vznikly překážky, byl čas pro pokračování ve stavbě. Tato historie se bude opakovat. Bude docházet k náboženskému úpadku, protože lidé nemají víru. Boží služebníci musí jít vírou vpřed. I když budou třeba procházet těžkými okolnostmi, nemají zapomínat, že Bůh jde před nimi. Lid Boží nakonec zvítězí nad každou překážkou.“ EGW

11. Jakou zkušenost dopustil Pán na Židy pro zanedbání domu Božího? v. 6.

12. Kterou příležitou výzvu poslal proto Pán svému lidu? v. 5. 7.

Velmi často jsme nakloněni učinit tyto hmotné věci hlavním předmětem našeho života v pošetilé

naději, že Bůh nám bude shovívavý a na konci naší životní cesty, trvajících sedmdesát let, přidá království věčné.

13. Jak se Pán snažil vyburcovat lid k odpovědné práci? v. 8—11.

5. ÚLOHA — 29. APRÍLA 1961

Pokračovanie v stavbe chrámu

Základný verš: Hag 2, 5b.

Úvod: Haggeovo posolstvo sa stretáva s úspechom. Celkom opačne to bolo u proroka Jeremiáša, ktorého posolstvo sa stretlo s otvoreným odporom. Haggeus je opísaný ako najúspešnejší prorok, ak môže byť bezprostredné prijatie posolstva meradlom prorokovho úspechu.

Bol to duch srdečnej spolupráce, ktorý prispel k dokončeniu Božieho domu v neobyčajne krátkom čase. Ten istý duch prispeje tiež aj dnes k dokončeniu duchovného domu Božieho a k zriadeniu večného kráľovstva (1 Pet 2, 5; Mat 24, 14). Haggeovo posolstvo je pre cirkev Božiu dnes nielen výstražou a napomenutím, ale tiež veľkým povzbudením.

1. Ako sa ľud zachoval k Haggeovej výzve stavať dom Boží? Hag 1, 12; Ezdr 5, 1. 2.

Izraelskí sa vzchopili aj keď ich polia ležali pusté a ich skromné zásoby sa rýchlo umenšovali. Pilne pracovali na stavbe chrámu. Bolo to dielo, ktoré vyžadovalo pevné spoľahnutie na Boha. Hos-

podin posielala svojmu ľudu zaslúbenie, že ich viera bude bohaté odmenená a že slovo Hospodinovo o budúcej sláve chrámu, ktorého múry práve stavali, nesklame.

2. Aké potešujúce posolstvo dal Pán svojmu ľudu, len čo začali stavať? Hag 1, 13.

„Po druhej prorokovej výzve ľud poznal, že Pán to s nimi myslí vážne. Neodvažovali sa pohrdnúť opätovnou výstrahou. Keď sa rozhodli splniť vôľu Božiu, tak sa posolstvo pokárania zmenilo v slová povzbudení. Akého milostivého Boha máme!“
EGW

3. Aké podobné posolstvo povzbudení dostali tí, čo pracujú v diele evanjelia? Mat 28, 20.

„Kristus nepovedal svojim učeníkom, že ich práca bude ľahká. Nebudú však sami. Uistil ich, že bude s nimi a ak vierou pôjdu vpred, že budú pod ochranou Všemohúceho. Povzbudzoval ich, aby boli statoční a silní, lebo on bude s nimi.“
EGW

4. Aký výsledok dosiahla prorokova výzva? Hag 1, 14.

PRIROVNANIE K PRVÉMU CHRÁMU

5. Aký bol tento chrám v porovnaní so Šalamúnovým? Hag 2, 2—4.

6. Aké povzbudenie dostali vodcovia i ľud? Čo bude zdrojom ich sily? V. 5. 6.

7. Čo prorokoval Hageus o novom chráme? V. 7—9.

„Druhý chrám nebol poctený oblakom slávy Hospodinovej, ale živou prítomnosťou Toho, v kto-

rom je plnosť božstva telesne, ktorý je sám Boh zjavený v tele. „Žiadúci všetkých národov“ skutočne prišiel do chrámu, keď ako muž z Nazareta učil a uzdravoval v jeho svätých sieňach.“ EGW

POKÁRANIA A VÝČITKA

8. Ktorý obradný obraz použil Haggeus, aby ukázal, že samotné obrady nikoho neposvätia? V. 12. 15.

Naučenie je jasné. Dary a obete, ktoré boli prinášané na novozbudovaný oltár, neočisťovali od hriechu. To mohlo urobiť len opravdové pokánie a obnovenie Božou milosťou. Ľudia nemali očakávať svätosť od vonkajších obradov ceremonialného zákona.

9. Ktorým príkladom ukázal Haggeus, že ľud je hriešny? V. 14. 15.

Aby sa budovatelia druhého chrámu nedopustili chyby, Pán ich vyučoval v podobenstvách. Človek skazený hriechom je zobrazený mŕtvym telom v stave rozkladu. Všetko umývanie a kropenie zahrnuté v obradnom zákone bolo naučením v podobenstve, aby si každý uvedomil nutnosť obnovy srdca, očistenia duše a potrebu posväcujúcej moci Svätého Ducha.

10. Ako pôsobil Pán na Izraela, aby poznal svoj hriešny stav? V. 16—18.

UISTENIE O BOŽOM POŽEHNANÍ

11. Čo sľúbil urobiť Pán, keď sa ľud znova chopil Božieho diela? V. 19. 20.

„Vodcovia a izraelský ľud prijali radu a napomenutie proroka Haggea. Pocitili, že v ťažkostiach bol s nimi Boh. Neopovážili sa pohrdnúť opätovnými naučeniami, ktoré im poslal Boh. Poznali, že požehnanie závisí na oddanej poslušnosti Jeho prikázaniam.“ EGW

12. Čo chcel učiniť s pohanskými národmi, ktoré by chceli mariť Jeho plán? V. 21—23.

„Prorok videl odpor okolných národov proti staviteľom chrámu. Keby však boli Židia oddane pokračovali v diele Božom, bola by ich poslušnosť priniesla duchovné požehnanie. Potom aj keby sa okolné národy spojili, aby zmarili prospievajúce dielo, bol by Boh mocne zasiahol.

13. Ktoré zaslúbenie smieme aj my vzťahovať na seba? V. 24.

„Toto osobné posolstvo Zorobábelovi bolo znamenanie k povzbudeniu Božím dieťkam všetkých dôb. Ak Boh dopúšťa na svojich skúšky, potom tým sleduje určitý cieľ. Vede ich len tak, ako by si priali byť vedení, keby mohli vidieť na počiatku koniec a keby poznali plán, ktorý majú splniť.

Boh nedopustí, aby niekto z Jeho opravdových pracovníkov bol ponechaný sám. On zachová ako vzácny klenot každého, ktorého život je skrytý s Kristom v Bohu. O každom takom platí „... a učiním ťa ako pečatný prsteň, lebo teba som si vyvolil.“ — EGW

Zachariáš povzbuzuje budovatele chrámu

Zlatý verš: Ezdr. 5, 5.

Úvod: Dějiny lidu Božího nás učí, že v těžkých dobách posílal Bůh svému lidu proroka, aby pokáním nebo povzbuzením ukázal na Boží požadavky. Takovým prorokem byl Zachariáš, který byl poslán, aby sloužil zmalomyslným budovatelům chrámu.

POKUSY PŘEKAZIT PRÁCI

1. Jaká delegace přišla mezi stavitele chrámu?
Ezdr. 5, 3.

Tato návštěva, jak se zdá, měla svůj důvod v další stížnosti nepřátel Židů. Tattenai, zřejmě domýšlivý perský úředník, se rozhodl osobně přešetřit záležitost, než stížnost podá dál. Je také možná, že Tattenai přijel do Jeruzaléma nikoli kvůli stížnosti, ale z moci svého úřadu jako „vývoda za řekou“. Když přijel do Jeruzaléma a zhlédl rozestavěný stavební plán, ptal se po stavebním rozkazu. Dnes nám poněkud divně zní: „Kdo vám poručil“, spíše bychom čekali „kdo vám povolil“, ale v oné době bylo povolení zároveň příkazem.

2. Co museli Židé odpovědět? v. 4.

3. Co činili starší židovští přes opětovný pokus překazit dílo? v. 5.

Židé úředníkům moudře odpověděli. Proto se

Tattenai rozhodl napsat dopis Dariu Histaspovi, vladaři Médopersie a obrátil jeho pozornost na původní Cyruv výnos, který nařídil znovuvystavění domu Božího v Jeruzalémě, a který také nařídil, aby náklad s tím spojený byl dán z pokladnice královské.

Izraelští setrvali v práci na stavbě chrámu a důvěřovali Bohu. Proroci Boží pomáhali jim časovými úvahami a povzbuzovali je.

ZACHARIÁŠOVO PRVNÍ VIDĚNÍ

4. Skrze koho posílal Pán znovu a znovu povzbuzení svému lidu? Zach. 1, 7.

Poselství Zachariášovo, dané v podobenstvích a obrazech, přicházelo v době nejistoty a úzkostí. Mělo zvláštní význam pro ty, kteří pokračovali ve stavbě chrámu ve jménu Boha izraelského.

5. Co viděl Zachariáš ve svém prvním vidění? Zach. 1, 8.

První vidění mělo vzbudit důvěru v Boží milostivý úmysl obnovit Izraele. Dodávalo jistoty, že nepřátelé Izraele budou potřeni a že přes dosavadní stav Izraele bude Boží úmysl vykonán, jestliže i lid vykoná svůj díl.

6. Koho představují koně a jezdci v tomto vidění? v. 9. 10.

Tito poslové jsou zde představeni jako ti, kteří podávají zprávu velikému Tvůrci všehomíra o záležitostech země, zvláště se zřetelem na Izraele.

7. Jakou zprávu přinesli poslové o poměrech na zemi? v. 11.

Pohanské národy nepodnikají nic, čím by ulevily a pomohly lidu Božimu. Zdá se, jako by povolání k stavbě chrámu mělo být odvoláno.

8. Jaký byl poměr Boží k národům, kteří nečinili nic, aby podpořili Izraele, ale spíše jej ještě více sužovali? v. 12—15.

Ačkoli Bůh trestal Izraele pro jeho hříchy, je tu použito výroku „já se málo rozhněval“. Bůh zamýšlel zmírnit své soudy. Na druhé straně však pohanské národy šly dále, než Bůh zamýšlel, a usilovaly o trvalé podrobení Židů.

9. Jaké potěšující zaslíbení bylo dáno o Jeruzalému a jeho chrámu? v. 16. 17.

Verše 16. a 17. ukazují na Boží milostivé úmysly s ostatky Izraele. Předpovědi se splnily. Chrám byl postaven znovu a Jeruzalém obnoven. Avšak blaho zde naznačené se nikdy plně neuskutečnilo. Lid nesplnil duchovní podmínky, na nichž bylo založeno jejich dočasné blaho. Příležitost jim však byla dána.

ZACHARIÁŠOVO DRUHÉ VIDĚNÍ

10. Co viděl Zachariáš v dalším vidění? v. 18.

11. Co je řečeno o těchto rozích? v. 19.

Druhé vidění zjevuje prostředky, kterými Bůh hodlal splnit svůj úmysl. Rohy zcela jasně označují mocnosti, které „zmítaly Judcu, Izraelem a Jeruzalémem“. Číslo 4 snad znázorňuje všeobecnost, jak je také naznačena ve čtyřech světových stranách (Dan. 8, 8; 11, 4), v nichž se Izrael nacházel v rozptýlení.

12. Co ještě bylo ukázáno prorokovi? v. 20.

13. Jaký úkol měli tito kováři? v. 21.

Mnoho domněnek bylo vysloveno o těchto čtyřech kovářích. Číslo čtyři může prostě znázorňovat čtyři světové strany, kam byli Židé zahrnutí (Iz. 11, 12). Kováři představují nástroje, které použil Hospodin ku povznesení svého lidu a k znovuzřízení chrámu.

KONEČNĚ VÍTĚZSTVÍ NAD ODPOREM

14. Jaké ujistění nám dává Pán Ježíš, že církev, postavenou na skále, žádný nepřemůže? Mat. 16, 18. Zjev. 19, 19—21.

7. ÚKOL — 13. KVĚTNA 1961

Další poselství povzbuzení

Zlatý verš: Zach. 4, 6.

Úvod: Tento úkol nám předkládá další Zachariášova prorocství. Je důležité především zjistit, co tato poselství znamenala pro lid tehlejší doby a pak pochopíme i naučení pro nás.

Všimněte si, jaká zásada platí o naučeních v kázání na hoře. „V duchu se ocitáme při tomto výjevu; a sedíce s učedníky na úpatí hory, hroužíme se v myšlenky a pocity, které naplňovaly jejich srdce. Pochopíme-li, čím byla slova Pána Ježíše pro ty, kteří je slyšeli, pak i my v nich můžeme pozorovat nový život a novou krásu, rozumět jejich hlubšímu smyslu i pro nás.“
EGW

TŘETÍ VIDĚNÍ

1. Co viděl Zachariáš ve třetím vidění? Zach. 2, 1.

Třetí vidění ukazuje vítězství Božího plánu. Slavný obraz zde představený by se byl uskutečnil, kdyby byl lid plně spolupracoval s Hospodinem. Muž, v jehož ruce byla míra, není bližze určen, protože to není třeba k pochopení vidění.

2. Jakou otázku prorok vznesl a jaké odpovědi se mu dostalo? v. 2.
3. Čemu mělo naučit národ izraelský toto vidění? v. 3—5.

„Bůh poručil, aby Jeruzalém byl vybudován znovu. Vidění o měření města bylo ujištěním, že dá útěchu i sílu utiskovaným a splní zaslíbení své věčné smlouvy. Jeho ochrana a péče bude jako zeď ohnivá. Splněním své smlouvy zjeví svou slávu všem synům lidským. To, co vykonal pro svůj lid, mělo být známo po vsí zemi.“ EGW

VÝZVA K ÚTĚKU Z BABYLÓNA

4. K čemu byli vybízeni ti, kteří dosud setrvali v Babylóně? v. 6. 7.

„Jak smutné, že výzva o vyjití z Babylóna se dotkla tak mála Židů. Kdyby byli uposlechli výzvy a vyšli z Babylóna, jak docela jinak by se byly utvářely poměry Židů v těžkých dobách za Mardochea a Estery!“ EGW

5. Kterým dojemným obrazem znázorňuje Pán péči o své děti? v. 8.

„Nebe jest blízké těm, kteří trpí pro spravedlnost. Kristus se zastává svého lidu; utrpení sva-

tých je také jeho utrpením; kdo se dotýká jeho vyvolených, dotýká se jej samého. Moc, která může vysvobodit z tělesné bídy a nouze, vysvobozuje i od hříchu. Umožňuje služebníku Božímu zachovat bezúhonnost za všech okolností a z milosti Boží zvítězit." EGW

**6. Jaký osud měl postihnout nepřátele izraelitů?
v. 9.**

**7. Jakou slavnou budoucnost plánoval Bůh pro
Izraele? v. 10—13.**

„Boží úmysly s jeho lidem jsou stále tytéž. Touží po tom, aby dal synům lidským věčné dědictví, protože jeho království je věčné." EGW

ČTVRTÉ VIDĚNÍ

**8. Co činil satan v další scéně, která byla uká-
zána Zachariášovi? Zach. 3, 1.**

V proroctví Zachariášově je znázorněno, jak satan žaluje na lid Boží a jak se Kristus svého lidu zastává. Satanovo dílo žalobníka začalo v nebi a od pádu člověka v ráji v něm stále pokračuje. Zesiluje svou činnost, čím více se blížíme skončení dějin tohoto světa. Protože vidí, že má krátký čas, bude pracovat s větším úsilím, aby oklamal a zničil.

**9. Co prohlásil Pán o Jozuovi, když předem po-
kárál satana? v. 2.**

„Anděl, jímž je sám Kristus, spasitel hříšníků, přikazuje potom satanu, žalobci svého lidu, aby mlčel. Izrael byl dlouho v peci soužení. Pro své hříchy byl lid v ohni téměř zničen, ale Bůh vztáhl svou ruku, aby jej vyvedl." EGW

10. Co představuje stav Jozuova obleku? verš. 3. Iz. 64, 6.

„V pošpiněném rouše, který znázorňuje hříchy lidu, stojí Jozue před andělem a vyznává hříchy lidu. Poukazuje na jejich pokání, spoléhaje při tom na milost odpouštějícího Spasitele. Věrou se dožaduje Božích zaslíbení.“ EGW

11. Jaký příkaz byl potom vydán a co to znamenalo? Zach. 3, 4. 5. Iz. 61, 10.

„Hříchy Jozuovy i jeho lidu byly odpuštěny. Izrael byl oblečen rouchem slavnostním — spravedlností Kristovou. Čepice, která byla vstavena na hlavu Jozuovu, byla taková, jakou nosili kněží a měla nápis: „Svatost Hospodinu“. Tím bylo ukázáno, že bez zřetele na dřívější přestoupení jest zmocněn sloužit před Bohem v jeho svatyni.“ EGW

12. Na kterých podmínkách závisí bučoucí pozhnání? Zach. 3, 6. 7.

13. Kterými slovy zdůraznil Ježíš důležitost roucha spravedlnosti? Mat. 22, 1—14.

„Satan ve všech dobách obžalovává ty, kteří hledají milost a přizeň Boží. V knize Zjevení je nazván „žalobníkem bratří našich, kterýž žaloval na ně před obličejem Božím dnem i nocí“. Boj se opakuje o každou duši, která jest vysvobozena z moci zlého a jejíž jméno je zapsáno v knize života Beránkova. Z rodiny satanovy nebude nikdo přijat do rodiny Boží, aniž by vzbudil rozhodný odpor toho zlostníka. Satanovy žaloby proti těm, kteří hledají Pána, nepřicházejí z nelibosti nad jejich hříchy. On jásá nad nedokonalostí jejich povahy, neboť jenom když přestupují zákon

Boží, může nad nimi získat moc. Plánem vykopení zlomil Kristus satanovu moc nad lidskou rodinou." EGW

8. ÚLOHA — 20. MÁJA 1961

Dokončenie stavby chrámu

Základný verš: Fil 1, 6.

Úvod: Zachariášov? videnia povzbudzovali aj ďalej budovateľov chrámu. S Božou pomocou a spolupracou ľudí podľa Jeho plánu bola stavba chrámu dokončená v pozoruhodne krátkom čase. To isté tajomstvo úspechu platí aj pre dnešok. Dôvera v Boha a spolupráca s Ním znamenujú úspech. Zanedbanie tejto zásady prináša sklamanie.

PIATE VIDENIE

1. Aké bolo ďalšie videnie Zachariášovo? Zach. 4, 1—4.
2. Čomu malo toto videnie naučiť ľud Boží? V. 4—6.

Dielo obnovy, ktoré konal Zorobábel, mohlo byť úspešne dokončené len s Božou pomocou. To isté platí aj pri diele duchovnej obnovy a pokroku evanjelia.

„Nám je zverené ťažké, ale požehnané a slávne dielo — zjaviť Krista tým, čo Ho nepoznajú. Sme povolání zvestovať zvláštne posolstvo pre túto dobu. Pre túto činnosť je treba vyíatie Ducha Svä-

tého. Mali by sme oň prosiť. Pán čaká, že ho budeme žiadať. Potrebujeme oživujúci vplyv Svätého Ducha. „Nie mocou ani silou, ale duchom mojím, hovorí Hospodin zástupov“. Neprestajte proste a bďte! Pracujte v zhode so svojimi modlitbami! Verte, modlite sa a dôverujte Bohu! V dobe pozdneho dážďa dá Pán hojnosť svojho Ducha. Vrúčne sa modlite a bďte v Duchu Svätom!“ EGW

3. Ako uistil Pán budovateľov chrámu o úspešnom dokončení stavby? V. 7—10.

V dejinách Božieho ľudu sú skúsenosti, že i veľké hory prekážok, zdanlivo neprekonateľných, strácali sa pred tými, čo sa snažili vykonať Božiu vôľu. Pán dopúšťa takéto prekážky, aby vyskúšal našu vieru. Ak sme zo všetkých strán obklopení takýmito prekážkami, potom práve to sú okolnosti, v ktorých máme cele dôverovať Bohu a moci Jeho Ducha.

4. O ktorých ďalších symboloch hovoria nasledujúce verše? V. 11—14.

Olej tiekol z dvoch olív zlatými trubkami do nádrže svietnika a odtiaľ do zlatých lúčok, ktoré osvetľovali svätyniu. Z dvoch olív, ktoré sú v Božej prítomnosti, dostáva sa Duch Svätý ľuďom posväteným pre Božiu službu. Ich poslaním je svietiť a posilovať Boží ľud. Ako olej týchto dvoch olív sám tečie do zlatých trubíc, tak nebeskí poslovia prinášajú ľuďom všetko, čo od Boha prijímajú. Všetok nebeský poklad čaká na našu prosbu a prijatie. Keď prijímame požehnanie, máme ho zase šíriť ďalej. Tak sa cirkev stáva nositeľkou svetla vo svete.

Každý Boží svedok má teraz pracovať v medziach, ktoré určil Boh. Mali by sme denne nado-

búdať hlbokú a živú skúsenosť pri budovaní svojho kresťanského charakteru. Denne by sme mali prijímať svätý olej, aby sme ho mohli udeľovať iným. Všetci môžu byť nositeľmi svetla ak chcú.

ŠIESTE VIDENIE

5. Ktorý symbol naznačoval prorokovi, že Pán bude súdiť každú nepravosť? Zach. 5, 1—4.

Bolo treba, aby stavitelia chrámu i nového štátu boli očistení od hriechu. Len tak mohol Izrael úspešne splniť svoju duchovnú úlohu a správne predstaviť Boha. Toto videnie bolo výstrahou pre tých, čo ešte zostávali v hriechu.

„Nad každým pachateľom zla vyslovuje Boží zákon odsúdenie. Vinník môže podceňovať tento hlas, môže sa snažiť uniknúť jeho varovaniu, ale márne. Ustavične mu je v päťach, dohovára mu, ruší jeho pokoj. Ak tento hlas zanedbá, bude ho prenasledovať až do hrobu a bude svedčiť proti nemu pri súde. Nakoniec dušu i telo zničí neuhasiteľný oheň.“ EGW

SIEDME VIDENIE

6. Ako bolo znázornené odstránenie hriechu z Izraela? V. 5—11.

Efa je dutá miera pre sypké veci, do ktorej sa vojde asi 25 litrov. Ide tu asi skôr o tvar nádob, než o druh miery. Zem Sineár je Babylon; aj keď niektoré jednotlivosti tu nie sú vysvetlené, všeobecné naučenie zdá sa byť jasné. Judský ľud dostal sa pre svoju nepravosť do babylonského zajatia. Boh ho chcel týmto trestom viesť k ná-

prave; bolo však zrejmé, že jeho ozdravenie nebolo úplné. Pán teraz skrze toto obrazné videnie hovorí, že ich neprávnosti majú byť prenesené do Babylona, kde už mali byť zanechané. Boh je však ešte aj teraz ochotný odpustiť ich hriechy. Zanechanie hriechov bolo nutné, ak sa Boží plán mal úspešne plniť.

OSME VIDENIE

7. Čo ďalej videl prorok? Zach 6, 1—3.
8. Čo hovoria nasledujúce verše o týchto koňoch a aké bolo ich poslanie? V. 4—7.
9. Čo urobili tí, čo boli poslaní do severnej zeme? V. 8.

Je treba si znova pripomnieť, že k porozumeniu smyslu videnia nie je potrebné vykladať každú maličkosť.

Vozy, ktoré stáli pred Panovníkom celej zeme a odtiaľ vychádzali, nepochybne znázorňujú Božích pracovníkov, vykonávajúcich ticho a trpezlivo Jeho vôľu. Poslovia v severnej zemi pravdepodobne znázorňovali vplyv, ktorým pôsobili na perských vládcov. V dobe, kedy sa zdalo, že povolenie k stavbe bude odňaté, toto videnie iste prinieslo odvahu zmalomysel'neným budovateľom, lebo ich uistovalo, že poslanie v severnej zemi bude úspešné. „Vidz tie, ktoré vyšli a idú ta do zeme severa, upokoj sa v duchu v zemi severa.“ Dárius zakrátko nato vydal nový dekrét, ktorým povolil pokračovanie v diele a podporil stavbu z verejného fondu. Pohrozil tým, čo by stavbe odporovali.

DOKONČENIE STAVBY

10. Čo hovorí Písmo o dokončení stavby chrámu? Ezdr 6, 14. 15.

Stavba nového chrámu od polozenia základného kameňa po exile (Kislev 24, druhý rok vlády Dáριοvej) až do jeho dokončenia trvala 4 roky a 3 mesiace. Je to doba o 2 roky a 3 mesiace kratšia, než trvala stavba chrámu Šalamúnovho. Príčina tohto rozdielu je snáď v tom, že Šalamún musel napred pripraviť miesto, na kto om mali vyrásť stavby náležajúce k chrámu. Keď sa zajatci vrátili, pravdepodobne uvideli, že veľká časť základov je dosť dobrá a že na nich možno hneď stavať. Ušetrili tým veľa času.

11. Ako oslávili Židia dokončenie chrámu? V. 16. 17.

12. Ktoré slávnosti slávili v nasledujúcich mesiacoch? V. 18—22.

V židovskej histórii je zaznamenaná celá rada zvlášť slávnostných veľkonočných sviatkov, ktorým aj biblickí pisatelia venovali zvláštnu pozornosť. Takáto Veľká noc bola slávená v dobe Ezdrášovej po očistení chrámu (2 Par 30) a potom za Joziáša po dokončení reformy (2 Par 35). Obe tieto slávnosti boli významné tým, že po nich nasledovalo oživenie chrámových služieb po období odpadnutia.

13. Ako nás Pán uschopní dokončiť dielo milosti v našich duchovných chrámoch? Fil 1, 6.

Ezdrášova činnost

Zlatý verš: Iz 55, 7.

Úvod: Bylo to během vážné vzpoury v Egyptě (462—454 př. Kr.), kdy Ezdráš obdržel hlavní výsady pro Židy. V této kritické době potřeboval Artaxerxes dobrou vůli Židů, jelikož Judea ležela na hlavní tepně do Egypta.

Mezi 6. a 7. kapitolou knihy Ezdráše leží doba asi 58 let. Na tu o dobu se vztahuje výrok Ezdr. 7, 1: „Po těch pak věcech,“ nebo jak jiný překlad zní: „Po těch pak časech.“

CESTA DO JERUZALÉMA

**1. Kdo byl Ezdráš a jaké byly jeho vlastnosti?
Ezdr. 7, 1—6. 10.**

Ezdráš byl z rodu Árónova a dostalo se mu kněžského vzdělání. Hledal v dějinných knihách Písma, aby poznal, proč Hospodin dopustil zkažení na Jeruzalém a odvedení lidu do země pohan-
ské. Ezdráš se snažil připravit své srdce pro dílo, které spatřoval před sebou. Vážně hledal Boha, aby se mohl stát moudrým učitelem Izraele. Když svou mysl i svou vůli podřídil vedení Božímu, žil podle zásad pravého posvěcení. To mělo veliký vliv nejen na mládež, která u něho hledala poučení, ale i na všechny ostatní, kteří s ním přišli do spojení.

2. Kdo doprovázel Ezdráše do Jeruzaléma? v. 7.

„Ezdráš očekával, že se do staré vlasti navrátí

veliký počet lidí, ale na volání odpověděl jen nepatrný hlouček. Mnozí, kteří v Babylóně získali pozemky, nechtěli se jich zřítci. Milovali pohodlí a proto raději spokojeně zůstali v Babylóně. Jejich příklad byl velikou překážkou těm, kteří by se byli odhodlali odejít se silnějším u víře.“ EGW

3. Jaký dalekosáhlý výnos vyšel za panování perského krále Artaxerxa? v. 11—26.

K Danielovi byl poslán anděl proto, aby mu vysvětlil okolnost, které nerozuměl při vidění v 8. kap.: „Až do dvoutisíc a třiset dnů-let, a přijde k očištění svému svatyně.“ Kdyby se mohl zjistit letopočet vydání tohoto rozkazu, byl by tím nalezen začátek pro ono veliké období 2300 dnů.

V 7. kap. knihy Ezdráše nalézáme onen začátek. I když bylo vydáno několik výnosů, nejúplnějším byl výnos vydaný perským králem Artaxerxem r. 457 př. Kr.“ EGW

4. Na koho spoléhal Ezdráš na cestě? Ezdr. 8, 21—23.

„Ezdráš věděl, že nepřátelé budou číhat na cestě, aby zahubili jej i jeho družinu, ale nežádal od krále vojska k ochraně. Ezdráš a jeho druhové viděli v této věci příležitost k vyvýšení jména Božího nad pohany. Víra v moc živého Boha bude posílena, jestliže Izraelští zjeví prostou víru v svého nebeského vůdce.“ EGW

5. Jak poctil Pán jejich prosby? Ezdr. 8, 31. 32; 7, 9.

Cesta trvala čtyři měsíce. Zástup, který šel s Ezdrášem, čítal několik tisíc duší. S ženami a dětmi se šlo jen pomalu vpřed, ale všichni byli zachováni. Nepřátelům nebylo dovoleno jim uško-

dit. Jejich cesta skončila se zdarem a pátého měsíce, v sedmém roce kralování Artaxerxa, přišli do Jeruzaléma." EGW

ODSTOUPENÍ OD BOHA

6. Jaké zlo shledal Ezdráš mezi Židy v Jeruzalémě? Jak se k němu choval? Ezdr. 9, 1—4.

„Ezdráš shledal, že přes všechna naučení milosti odvážili se vynikající mužové přestupovati zákony, které jim byly dány jako hráz proti odpadnutí. Jeho srdce bylo hluboce dotčeno. Myslí na Boží dobrotivost, že opět dovolil svému lidu osadit se v rodné zemi a byl přemožen spravedlivým horlením nad jejich nevděčností." EGW

7. Jakou radu dal Pán ohledně smíšených sňatků s pohany? 5. Mojž. 7, 1—4.

8. Jaká rada je dána křesťanské církvi? 2. Kor. 6, 14.

Mezi Kristem a Beliálem není shody. Tito dva nemohou být zajedno. Nemůžete si dovolit bojovat ve vlastní síle o život věčný.

POKÁNÍ A OBNOVA

9. Co vyznává Ezdráš ve své modlitbě? Ezdr. 9, 5—15.

„Ezdrášova modlitba prozrazuje opravdovou pokoru duše a ponížení před Bohem. Jen modlitba pokorného modlitebníka dosáhne sluchu Pána zástupů." EGW

10. Jaký účinek to mělo na lid? Ezdr. 10, 1.

11. Jaký návrh vznesl jeden ze Židů a co na to odpověděl Ezdráš? v. 2—5.

12. Jaké prohlášení bylo vydáno a kolik se jich k němu připojilo? v. 6—9.

„Ezdášovy pohnutky byly šlechetné a svaté. Všechno jeho konání vyvěralo z lásky k duším. Soucit a něžnost, jakou zjevil k těm, kteří zařekli buď svévolně nebo z nevědomosti, měly by být předmětem naučení pro všechny, kdož usilují o reformu. Služebníci Boží mají být pevní jako skála, kde jde o pravé zásady. Současně mají také projevat porozumění a hotovost k odpuštění. Jako Ezdráš mají učit přestupníky cestě života vštěpováním zásad, které jsou základem všelike spravedlnosti.“ EGW

13. Jakou odezvu mělo toto prohlášení a jaká reforma následovala? v. 10—17.

14. Co praví Písmo o Boží ochotě vyslyšet modlitby kajníků? Iz. 55, 7. 1. Jana 1, 9.

„Vstaň a jdi k svému Oci. On ti půjde vstříc, když budeš ještě daleko. Učiniš-li jeden krok, abys v lítosti a pokání se k němu přiblížil, přispěchá k tobě a obejmě tě ramenem věčné lásky.“ EGW

10. ÚKOL — 3. ČERVNA 1961

Nehemiáš obnovuje zdi

Zlatý verš: Neh. 6, 3.

Úvod: Nehemiáš se objevuje na jevišti židovských dějin v r. 444 př. Kr., asi za 13 let po tom, kdy Ezdráš odcestoval do Jeruzaléma a téměř 100 let po odchodu první skupiny vedené Zorobábe-

lem. Obnova zdi Jeruzaléma pokračovala jen velmi pomalu pro veliký odpor. Vypadá to tak, jakoby útokem Samaritánů byla část nově postavené zdi zničena a některé opravené brány spáleny. Zprávy o těchto poměrech velmi zarmoutily Nehemiáše, který byl úředníkem perského krále Artaxerxa I.

Nehemiášovi se podařilo získat od krále povolení k cestě do Jeruzaléma a budovat jeho zdi. Pod jeho schopným vedením byly zdi konečně postaveny.

VYSTOUPENÍ NEHEMIÁŠE

1. Co se dovídáme o Nehemiášovi a jeho postavení? Neh. 1, 1. 11b; 2, 1a.

„Nehemiáš, jeden z hebrejských zajatců, zaujímal vlivné a čestné místo na perském dvoře. Jako královský číšník měl volný přístup ke králi. Pro své čestné chování, schopnosti a pro svou věrnost stal se královým přítelem a rádčem. Avšak přes přízeň královskou, okázalost a nádheru, nezapomněl na svého Bůha ani na svůj lid. Jeho srdce obracelo se k Jeruzalému s nejhlubším zájmem. Jeho naděje a radosti byly spojeny s rozkvětem tohoto města. Skrze tohoto muže, který z perského dvora měl být povolán k dílu, chtěl Bůh udělit požehnání svému lidu.“ EGW

2. Co se jednoho dne dověděl? Neh. 1, 2. 3.

Příchod Chaniho a některých Židů ze staré vlasti je pravděpodobně první spojení, které se Nehemiášovi podařilo navázat s Židy v Judstvu. Zdá se, že Nehemiáš dostával z Judstva jen velmi málo spolehlivých zpráv, ačkoli snad zaslechl

o útoku Samaritánů na Jeruzalém a o zničení nedávno vystavené městské zdi.

3. O co se modlil Nehemiáš? v. 4. 11. .

Nehemiáš nemluví jen o hříších Izraele. On kařící vyznává hříchy své i domu otce svého. „Zpronevěřili jsme se tobě.“ Řadí se mezi ty, kteří zneuctili Boha svou nestálostí v pravdě. A tak jako Nehemiáš, i my se potřebujeme přiblížit k Bohu. Pak se Bůh přiblíží k nám.

4. Čeho si král všimnul, když před ním stál Nehemiáš? Neh. 2, 1—4.

5. Jakou žádost projevili Nehemiáš před králem a jak mu král odpověděl? v. 5—8.

Když Nehemiáš podal zprávu o stavu Jeruzaléma, král se zeptal: „Čeho žádáš?“ Ale všimněme si, že Nehemiáš neodpovídá dřív, pokud neměl jistotu, že ho vede Bůh. Říká: „Mezitím modlil jsem se k Bohu nebeskému.“ V této krátké modlitbě pronikl Nehemiáš do přítomnosti Krále králů a vyprosil si pomoc, kterou tak potřeboval. Nehemiášova modlitba ve chvíli nouze je zdrojem síly v okolnostech, když jiný způsob modlitby je nemožný.

STAVBA JERUZALÉMSKÉ ZDI

6. K čemu povzbudil Nehemiáš obyvatele Jeruzaléma, když přijel a uviděl stav městských zdí? v. 9. 11—18.

7. Jakou odezvu vyvolal Nehemiášův příjezd a jeho plány u nepřátel? v. 19.

8. Jak se vypořádal Nehemiáš s tímto odporem? v. 20.

9. Do jaké práce se pustil lid, povzbuzen Nehemiášovým nadšeným vedením? Kap. 3.

Účelem této kapitoly je zaznamenat jména těch, kteří šlechetně přišli na Nehemiášovu výzvu a obětovali své pohodlí a kteří se vydali nebezpečí nepřátelského útoku.

PRÁCE NEPŘÁTEL

10. Na čem se usnesli nepřátelé Židů? Neh. 4, 1—3. 7. 8. 11.

11. Jak byl jejich plán zmařen? v. 9. 13. 16—23.

„K dokonání svého úmyslu používá satan každého hříšného člověka. Ale jako Nehemiáš, tak i lid Boží dnes se nemá bát ani pohrdat svými nepřáteli. Skládajíce svou důvěru v Boha, mají jíti stále vpřed, konajíce jeho dílo nezištně, poroučejíce je Boží prozřetelnosti.“ EGW

12. Co si dále vymyslili nepřátelé, aby zastrašili Nehemiáše? Neh. 6, 1. 2. 4. 7. 10.

„Odpor a malomyslnost, s kterou se setkávali stavitelé ve dnech Nehemiášových, od zjevných nepřátel i domnělých přátel, budou význačnou zkušeností i těch, kteří budou pracovat v díle Božím v posledních dnech. Křesťané jsou zkoušeni netoliko hněvem a pokušením nepřátel, ale také netečností, nestálostí, vlašností a zradou domnělých pomocníků a přátel. Máme bdít a modlit se! Máme také bedlivě sledovat práci našich protivníků, aby nemohli nikoho svést. V moudrosti Kristově bychom se měli snažit zmařiti jejich úmysly a zároveň dbát, aby nás nezdrželi od veliké práce, která je nám svěřena.“ EGW

13. Jak prokázal Nehemiáš svou důvěru v Boha?
v. 3. 8. 9. 11—14.

14. O jakém podobném protivenství mluví k nám
ještě slovo Boží? Zjev. 12, 12. 17.

Satanovým cílem je vyhladit ze země všechny
věřící, kteří se nepokloní papežské moci, aby pak
jeho svrchovanost nad světem byla úplná.

11. ÚLOHA — 10. JÚNA 1961

Nehemiášove reformy

Základný verš: Micheáš 6, 8.

Úvod: Za úspešného vedenia Nehemiášovho boli múry dokončené vo veľmi krátkom čase. Avšak hlavnou starostou Ezdrášovou a Nehemiášovou bola duchovná obnova. Konali sa pôsobivé slávnosti s čítaním zákona a preberaním dejín Izraela, ktoré usvedčovali z hriechu a viedli k novému posväteniu života. Boh nemohol žehnať svoj ľud, kým tento bol v rozpore s Jeho prikázaniami.

NEZROVNALOSTI V NÁRODE

1. Akú sťažnosť predložil ľud Nehemiášovi?
Neh. 5, 1—5.
2. Ako pokáral Nehemiáš toto zlo a s akým výsledkom? V. 6—13.
3. Aký príklad nezištnej služby podal Nehemiáš ľudu? V. 14—19.

Každý nespravodlivý čin proti bližnému je prestúpením zákona lásky. Každá nepravosť spáchaná na dietku Božom je vlastne spáchaná na samom Kristu. Každý pokus využiť nevedomosť, slabosť alebo nešťastie druhého je zaznamenaný v nebeských knihách ako krádež. Ten, čo sa opravdove bojí Boha, bude radšej dňom i nocou pracovať a jesť chlieb chudoby, než aby prepadol túžbe po zisku.

DOSTAVENIE MÚROV

4. Ktoré dielo bolo predsa dokončené? Neh. 6, 15; 7, 1.

Cez zjavné i tajné spiknutia nepriateľov dielo stále napredovalo a za nie celé dva mesiace od príchodu Nehemiášovho do Jeruzalema bolo mesto ohradené pevným múrom. Budovatelia mohli hlaďieť na prekvapených nepriateľov.

ČÍTANIE ZÁKONA

5. Čo robil Ezdráš a jeho spoločníci, keď sa zišli v Jeruzaleme v siedmom mesiaci? Neh 8, 1—8.

„Ezdráš, teraz už zostarý muž, bol zo všetkých strán obklopený smutnými pozostatkami zašlej slávy judskej. Po pravej i ľavej strane boli zhromaždení jeho bratia leviti. Ale aj tu sa prejavoval izraelský hriech. Pomiašaním ľudu s inými národmi hebrejský jazyk sa pokazil a rečníkovi bolo treba vynaložiť veľké úsilie, aby nariadenie zákona mohol vysvetliť ľudu zrozumiteľne.“ EGW

6. Ako sa dotklo ľudu toto poslanstvo? V. 9—12.

„Pri vysvetľovaní zákona boli presvedčení

o svojej vine a plakali nad svojimi priestupkami. Ale tento deň bol dňom slávnosti, dňom radosti, ktorý Pán prikázal sláviť ľudu radostne a vesele. Preto boli vyzvaní, aby prestali nariekať, a radovali sa z milosti, ktorá im bola daná. Zavládla veľká radosť, že počuli a rozumeli slovám zákona.“ EGW

7. Ktorú slávnosť zaviedli znova? V. 13—18.

POSVÄTENIE

8. Ktoré zvláštne zhromaždenie sa konalo na dvadsiatyštvrtý deň v tom istom mesiaci? Neh 9, 1—3.

„Keď na každý deň poslúchali slová zákona, ľud bol presvedčený o svojich prestúpeniach a o hriechoch národa v minulosti. Poznali, že pre ich odvrátenie od Boha bola im odňatá ochrana a potomci Abrahámovi boli rozptýlení do všetkých zemí. Preto sa rozhodli hľadať Božiu milosť a chodiť v Jeho prikázaniach. Avšak pred slávnostnou službou, konanou druhého dňa po slávnosti stánkov, oddelili sa od pohanov, ktorí boli medzi nimi.“ EGW

9. Čo učinili niektorí leviti a k čomu bol vyzvaný ľud? V. 4. 5.

Vodcovia národa povzbudzovali ľud vo viere, že Boh podľa svojho zaslúbenia počuje ich prosby. Musia však nielen ľutovať, plakať, činiť pokánie, ale veriť, že Boh odpúšťa. Musia preukázať svoju vieru ponížením sa pred Hospodinom a prejavom chvály za Jeho dobrodenia. Ľud dobrerečil menu Božiemu spevom a chváľou (Neh 9, 6.). Nato vodcovia zhrnuli dejiny Izraela, zdôraznili zvlášť jeho

nevďačnosť a uznávali Božiu spravodlivosť v trestoch, ktoré dopustil na svoj ľud (v. 7—37). Kiež každé dieťko Božie, ktoré číta túto kapitolu, poznáva v nej vlastnú skúsenosť!

10. Čo učinili vodcovia národa a ľud, keď počuli vyznanie levitov? V. 38; 10, 1. 28. 29.

„Izrael se vrátil k Hospodinovi s veľkým zármutkom. Uznávali spravodlivosť Božieho zachádzania s nimi a sľubovali poslušnosť Jeho zákonu. Boh prijal ich pokánie: teraz sa mali tešiť z istoty odpustenia hriechov a z novej priazne Božej.“
EGW

PODMIENKY ZMLUVY

11. Aká reforma nastala pri sňatku s pohanmi? Neh 10, 30.

12. Čo sľubovali ohľadne zachovávanía štvrtého prikázania? V. 31

13. Aké opatrenie bolo učinené na podporu Božieho diela? V. 32—39.

14. Pred čím sú varovaní tí, čo robia slávnostnú zmluvu s Kristom? Žid 10, 28, 29.

„Pán Ježiš vykúpil hriešnikov drahou mzdou a preto sú Jeho vlastníctvom. Ak však nechcú poslúchať Toho, ktorý za nich dal svoj život a svoju silu a dary venujú satanovej službe, podľa toho zasluhujú tiež aj odplatu, totiž smrť. Tí, čo sa raz tešili z odpustenia hriechov a zakúsili Spasiteľovu lásku, potom však odišli k nepriateľom Kristovým, tí budú prísnejšie súdení ako pohanía, ktorí nikdy nemali svetlo a nikdy nepoznali Boha a Jeho zákon.“ EGW

Zanedbání Božích cílů

Zlatý verš: Juda 24.

Úvod: Brzy po vyhlášení slavnostní smlouvy Židé opět upadli do hřichu. Nehemiáš se na krátkou dobu vzdálil a protože byli ponecháni bez silného vedení, zdáli se být bezmocní proti satanovým útokům.

Co bylo příčinou jejich pochybení? Byli bez života a nezakořenění. Zdá se, že jejich duchovní zkušenosti byly ovlivněny Nehemiášem. Taková byla situace i po vyjití z Egypta. Když prustal vůdce, horlíci pro věc Boží, lid následoval Pána. Když se někdo objevil s odpadlickými sklony, byl veliký počet lidí unášen odpadlictvím. Postrádali totiž osobní náboženskou zkušenost.

NEHEMIÁŠŮV NÁVRAT DO JERUZALÉMA

1. Kam se odebral Nehemiáš na nějaký čas? Neh. 13, 6

Pouze z tohoto místa víme o Nehemiášově dvojí době vladareni. První období trvalo 12 let (Neh. 5, 14), avšak o délce trvání druhého období není žádné zmínky.

2. Jaké znesvěcení domu Božího se dělo v Nehemiášově nepřítomnosti? Neh. 13, 1—5. 7. 5. Mojž. 23, 3—5.

„Za Nehemiášovy nepřítomnosti v Jeruzalémě byl lid v nebezpečí, že bude zase sveden. Modloslužebníci usídlili se nejenom v městě, ale svou přítomností znečistili také celý chrám. Smíšeným

sňatkem nastalo přátelství mezi veleknězem Eliášibem a Tobiášem Amonitským, největším nepřítelem Izraele. Tím vším byl zneuctěn Hospodin, proti jehož vůli se toto vše dělo.

3. Jaké stanovisko zaujal Nehemiáš k této situaci? Neh. 13, 8. 9.

PŘESTOUPENÍ BOŽÍHO ZÁKONA

4. Kterou povinnost vůči levitům lid zanedbal? v. 10.

Nehemiáš viděl, že levité odešli a chrámová služba byla zanedbána. Když hledal příčinu, brzy zjistil, že jejich nepřítomnost byla zaviněna neplacením desátků. Jelikož levité žili z desátků a daňů a ty byly zadrženy, museli si vydělávat živobytí na polích a v okolních městech, ve kterých bydleli.

5. Jak bylo toto zlo napraveno? v. 11—14.

Byli ustanoveni čtyři pokladníci: kněz, levita, tajemník a jeden řadový člen. Takto byly zastoupeny všechny třídy lidu. Nic bližšího nám není známo o těchto lidech, ačkoli se tatáž jména vyskytují i na jiných místech.

6. Jak daleko odstoupil lid od Pána v ostříhání zákona? v. 15. 16.

**7. Co podniknul Nehemiáš, aby zabránil tomu-
to zlu? v. 17—22.**

SPOJENECTVÍ S POHANY

8. Do jakého jiného bludu lid opět upadl? v. 23. 24.

9. Jaká drastická opatření učinil Nehemiáš pro nápravu tohoto stavu? v. 25—29.

Opadlíci, kteří odešli z lidu Božího pro své pohanské manželky, se rozhodli předčit své dřívější bratry a postavili chrám na hoře Garizim, na odpor domu Božímu v Jeruzalémě. Jejich náboženství bylo stálým směřováním židovstva s pohanstvem a jejich tvrzení, že jsou lidem Božím, bylo zdrojem rozkolnictví, revnivosti a nepřátelství mezi dvěma národy, přenášejícího se z pokolení na pokolení.

10. Jaký úspěch docílil Nehemiáš po tomto opatření? v. 30, 31.

„Úspěchy, jakých dosáhl Nehemiáš, svědčí o tom, co může vykonat modlitba, víra a rozhodný čin. Nehemiáš nebyl knězem, nebyl také prorokem, a nečinil si nárok na vysokou hodnost. Byl reformátorem, který přišel v rozhodující chvíli. Jeho úmyslem bylo uvést svůj lid do správného poměru k Bohu. Nadšen velikým předsevzetím, vynaložil všechnu svou sílu k dosažení tohoto cíle. V jeho úsilí se odrážela bezúhonnost. Když se setkal se zlobou a odporem, postavil se s rozhodností proti nim, takže povzbuzený lid pracoval s novou horlivostí a zmužilostí. Jeho národ neviděl při něm nic jiného než věrnost, lásku k vlasti a velikou lásku k Bohu. Proto byl ochoten nechat se jím vést.“ EGW

11. Která zpráva zjevuje dočasné výsledky této reformace? Mal. 1, 6—10; 3, 7.

„Za vedení Zorobábele, Ezdráše a Nehemiáše znovu slíbili, že chtějí zachovávat všechna přikázání a ustanovení Hospodinova. Doba rozkvětu,

kteřá potom přišla, byla dostatečným důkazem Boží ochoty odpustit jim a přijmout je; a přec stále znovu se odvraceli v nešťastné krátkozrakosti od svého slavného určení, které by bylo přineslo nesčíslným zástupům uzdravení i duchovní obživení.

Toto zanedbání splnění Božího úmyslu bylo zvláště patrné ve dnech Malachiášových. Prorok zacházel přísně s nepravostmi, které olupovaly Izraele o duchovní síly. Ve svém kárání neušetřil prorok ani kněží ani lidu. Požehnání Boží mohla být uskutečněna jenom opravdovým pokáním.“
EGW

ZAJIŠTĚNÉ VÍTĚZSTVÍ

12. Co řekl Pán o přečišťování synů Lévi? Mal. 3, 1—6.

„Když měl přijít zaslíbený Vykupitel, tak předchůdce Kristův, Jan Křtitel, zvěstoval toto poselství: ‚Čiňte pokání celní a hříšníci, čiňte pokání farizeové a saduceové, neboť se přiblížilo království nebeské.‘

I dnes Bohem vyvolení poslové v duchu a moci Eliášově obracejí pozornost světa na slavnostní události, které se brzy stanou zjevením Ježíše Krista jako Krále králů a Pána pánů. Brzy bude každý souzen podle svých skutků.“ EGW

13. Jak se může křesťan uchránit před pádem do starých hříchů? 2. Petra 1, 5—10.

„Kristus je žebříkem, který spojuje nebe se zemí. Základ je pevně položen na zemi v jeho lidství. Konec žebříku dosahuje trůnu Božího v jeho božství. Kristovo lidství objímá padlé lidstvo, za-

tím co jeho božství se pevně drží trůnu Božího. Vystupujme po tomto žebříku stále výš až do království našeho Pána Jezukrista." EGW

14. Jaká moc je nám zaslíbena pro dosažení vítězství? Juda. 24.

13. ÚKOL — 24. ČERVNA 1961

Boží úmysl byl naplněn v křesťanské církvi

Zlatý verš: Žid. 2, 1—3.

Úvod: Židé jako národ v době Ezdráše a Nehemiáše nesplnili Boží záměr, rovněž tak ani jeho potomci, v době mezi Starým a Novým zákonem. Ale Bůh jim nabídl poslední příležitost. Poslal jim svého Syna. Slavná by byla budoucnost Izraele, kdyby byl přijal svého Spasitele. Tato přednost byla přenesena na křesťanskou církev. Církev ostatků je dnes ve zvláštním smyslu dědicem předností a povinností starého Izraele. I zde došlo k určitým pochybením. „Kdyby církev byla splnila svěřený jí úkol, byl by již celý svět dávno varován a Pán Ježíš by byl přišel na tuto zemi s mocí a slávou velikou.“

„Nebo kteréžkoli věci napsány jsou, k našemu naučení napsány jsou.“ Řim. 15, 4. Je proto důležité, abychom si všimli naučení z chyb Izraele a vyvarovali se jich.

ZNÁZORNĚNÍ CHYB IZRAELE

1. Proč jsou zachovány záznamy o dějinách Izraele z doby Ezdráše a Nehemiáše? Řim. 15, 4.

„Moje pozornost byla obrácena na starého Izraele. Měl veliké světlo a mimořádně přednosti, avšak nežil podle daného světla. Jeho světlo se stalo tmou. Chodil podle svého zdání, místo aby následoval Božího vedení. Historie synů izraelských byla napsána pro dobro těch, kteří žijí v posledních dnech, aby neupadli do příkladu jejich nevěry.“ EGW

2. K čemu přirovnal Pán Ježíš Izraele v podobnosti znázorňujícím zavržení vyvoleného lidu? Mat. 21, 33. Srovnej Iz. 5, 1!

3. Co je řečeno o opětovné Boží snaze spolupracovat s Izraelem? Mat. 21, 34—36. Srovnej Iz. 5, 2. 4!

„Bůh jim posílal proroky a posly, aby vinařům jasně ukázal jejich nepravosti. Ale místo toho, aby je laskavě přijali, nakládali s nimi jako s nepřáteli. Pronásledovali a vraždili je.“ EGW

POSLEDNÍ PŘÍLEŽITOST IZRAELE

4. Co Bůh dokonce učinil a jak se Izrael vůči němu zachoval? Mat. 21, 37—39.

Kristus přišel se svými požadavky jako vlastník vinice; ale vinaři s ním nakládali s největším opovržením. Nenáviděli Pána Ježíše pro jeho šlechetnou povahu. Činil jim výtky, odkrýval jejich pokrytectví a poukazoval na výsledek jejich jednání. Jeho celý život byl káráním jejich sobectví.

Když přišla poslední zkouška, v které se měli rozhodnout pro Krista, tak jej zavrhlí.

5. Které přednosti se zbavil Izrael, když zavrhnul Krista? v. 43a.

Farizeové se sami odsoudili. Neučinili pokání a zpečetili svůj smutný konec.

PŘENESENÍ PŘEDNOSTÍ NA KŘEŠŤANSKOU CÍRKEV

6. Komu mělo být dáno království Boží? v. 43b.

Bůh svou vinici svěřil jiným vinařům, totiž lidu, zachovávajícímu jeho přikázání, který mu věrně dává užitky časem svým. Pán nebyl nikdy na této zemi bez svých věrných zástupců. Tito svědkové Boží jsou počítáni k duchovnímu Izraeli a jim se dostane všech zaslíbení, která Hospodin dal svému dřívějšímu lidu.

7. Kdo tvoří tento nový lid? 1. Petra 2, 9.

„Bvlo mi ukázáno, že ti, kteří chtějí být poslušni Boha, jsou Božím vyvoleným lidem, jeho nynějším Izraelem.“ EGW

8. Co ukazuje, že Židé jako jednotlivci nebyli zavrženi? Řím. 11, 1. 5.

9. Na koho se nyní vztahují zaslíbení daná Abrahámovi? Gal. 3, 29.

Jako duchovní dítky Abrahámovy se křesťané stávají „spoludědici Kristovi“ (Řím. 8, 17). Kristus jakožto Syn Boží je rovněž dědicem cti a slávy nebeské a ti, kteří v něho věří, stávají se účastní jeho slávy.

ODPOVĚDNOSTI

- 10. Kterou úlohu má vykonat křesťanská církev?
Mar. 16, 15.**

Všichni, kdož jsou povoláni k životu v Kristu Ježíši, jsou také povoláni, aby pracovali pro spasení svých bližních. Budou projevovat totéž přání, jaké měl Kristus, totiž záchranu člověka.

VÝSTRAHY

- 11. Čeho se má církev Boží obávat se zřetelem k chybám Izraele? Žid. 4, 1. 2.**

- 12. Pro který nedostatek byl starozákonní Izrael vyhlazen? Oz. 4, 6.**

„Slovo Boží ke starému Izraeli obsahuje slavnostní výstrahu i k dnešní církvi a jejím vůdcům. Kněžím a učitelům platilo: Vyhlazen bude lid můj pro neumění! Budou výstrahy Boží i dnes přeselechnuty? Před námi je následek Izraelova hříchu. Přijme dnešní církev výstrahu?“ EGW

- 13. Jaká slavná budoucnost očekává toho, kdo zvíťazí? Jan 14, 3. Zjev. 7, 9. 14—17.**